

Rudolf Brajičić

SEKTE I »NOVO DOBA«

U studenome prošle godine francuska nacionalna skupina »Pastorale et sectes« održala je sjednicu u Generalnom tajništvu francuskog episkopata u Parizu o temi »Novo doba« (Nouvel Age). Rezultat njihova rada bio je objavljen u *NOP-u* 23. prosinca 1988. Tekst je prenijela i revija *La Documentation Catholique* u br. 1978. ove godine na str. 210–211. Zbog njegove aktualnosti bit će dobro da ga i mi donesemo.

Tema »Novo doba«, anglosakse inspiracije, naširoko je na repertoaru u najvećem dijelu Europe i Sjv. Amerike (manje se zapaža u frankofonskim zemljama). Ona sadrži nauke i prakse »novih mudrosti«, antropozofije, teozofije, crvenog križa, općeg bijelog bratstva, gralovaca, atlantisovaca..., nadalje, pokreta istočnih religija raja joge ili transcendentalne meditacije, a i skupina koje propovijedaju razvitak čovjekovih potencijala ili ufoloških terapija (ufologija je znanost o nepoznatim nebeskim tjelesima, poimenice o tzv. letećim tanjurima) itd.

Njihova je ambicija predložiti svjetsku suprareligiju, koja će obilježiti prijelaz u dvotisućljetnu eru Vodenjaka i označiti kraj kršćanske religije, koja se odvijala u eri Riba. To će biti drugi kristički Dolazak. Neki se osobno predstavljaju kao mesije »Novoga doba«: Rev. Moon, dobro poznat, Benjamin Creme je najavio da je mesija Maitreya, dok *Lifewave* podržava Ishvara. Svaki je od njih uvjeren da je u njemu ostvaren unutarnji Krist, koji se grana na božansku i kozmičku energiju, a koji osigurava trostruki sklad: sa samim sobom, s čovječanstvom, sa svemirom.

Otud tehnike za duhovno buđenje ili za korištenje unutarnjeg prostora, jer smatraju da je samo spoznaja najizravniji put za spoznavanje Boga i svijeta.

Otud također mnoštvo praktika prividno raznorodnih, ali ih sve objedinjuje vizija cjelovite humanizacije: putovi meditacije i iscjeljivanja duša, joga i umijeća s čekićem, astrologija i »channeling« (komunikacija s bićima iz nevidljivog svijeta), uspostavljanje gospodstva nad tijelom uz pomoć Tai Chi Chuana i slatkih terapija te ovladavanje prirodom uz pomoć umijeća s cvijećem (ikebane), ekologije i vegetarijanstva. Riječ je o objedinjenju svega što je različno. Pritom se uklapaju sve religije – dakako, na sinkretistički način. Riječ je o novoj paradigmi, o načinu kako drugačije gledati svaku stvar.

Pritom se kao središnje uvjerenje izražava da je čovječanstvo na ulazu u zoru Vodenjaka, u novo doba razvitka svoje duhovne i planetarne svijesti, svojega sklada i svjetla, obilježene dubokim psihičkim promjenama pod utjecajem »krističkih energija«, koje su u našoj sredini već na djelu.

To je milenarizam 2000. godine čiji credo, zajednički mnoštvu pokreta, znači vjeru u iščekivanje nove epohe svijeta najavljene zakonima kozmičkih ciklusa, zakonom karme i reinkarnacijom te božanskom naravi unutarnje svijesti. To je antropologija namjesto suptilnog, eteričnog i astralnog tijela i to je kozmologija namjesto anđela i duhova. Metafizika koja se skriva pod svim tim strogo je monistička: mnogovrstnost bića nije ništa drugo nego nestvarno očitovanje (maja) ontologijskog jedinstva svijeta, koji je božanske biti. »Novo doba« je zapravo prilično neodređena utopija, tako da u njoj svak može pronaći predmet svojih religioznih aspiracija. Sve se pričinja kao maglovit ples s tekućim konturama.

»Novo doba« izazov je kršćanstvu u godinama koje nadolaze. Najprije zato jer spomenuti pokreti (sljedbe) žele iščeznuti da bi učinili mjesto budućoj svjetskoj religiji. A onda zato jer navedeni tip religiozne senzibilnosti dobro odgovara vječnoj gnozi. Konačno i zato jer brojni kršćani već pripadaju tom strujanju, premda i nadalje ostaju pripadnici kršćanstva.

Stoga će dobro doći nekoliko pastoralnih sugestija.

1. Prije svega, pitanja o kojima govori »Novo doba« treba uzeti ozbiljno. Treba znati npr. da se »Novo doba« obilno služi Biblijom, iako u gnostičkoj perspektivi, i da se nova religioznost sve brže ostvaruje izvan Crkve.

2. Treba uvidjeti da »Novo doba« zlorabi antropologijske, kozmologijske i metafizičke termine kojima se mi služimo. No to pruža i mogućnost dijaloga, npr. o biblijskoj antropologiji koja nije Descartesova kova.

3. Onima koji ostaju pripadnici kršćanstva, a ujedno prakticiraju spomenuta učenja, treba znati upravljati neka pitanja koja se odnose na identitet kršćanina: Vjeruješ li u reinkarnaciju ili u uskrsnuće? Čiji si učenik, Isusov ili Novoga mesije? Da li se tvoja molitva sastoji od toga da navodiš kako zavladati Bogom uz pomoć neke tehnike ili je ona stav ponizne duše? Da li prema bližnjemu na prvome mjestu stoji stvarna ljubav ili bližnji služi tvojoj samorealizaciji? Da li spasenje dolazi od Krista besplatno ili od znanja koje si stekao? Da li je tvoj Bog biblijski Bog blagoslova, koji blagoslivlje čovjeka? Koje mjesto u tebi zauzima zajednica? Da li na ono što ti se u pokretima predlaže reagiraš kritički, da li to prosuđuješ s odstojanja?